

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. április 2.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÍGÉRET KIRÁLYA

Köszöntés igéje: Zsoltár 97,1.11-12

Az Úr uralkodik, örüljön a föld; örvendezzenek a temérdek szigetek. [...] Világosság támad fel az igazra, és az egyenesszívűekre öröm. Örüljetekek igazak az Úrban, és tiszteljétek az ő szentséges emlékezetét!

Énekek: 47,1.5; 398; 264,1-2; 468

Lekció: János 12,12-16

Alapige: 1Krónika 1,43a

Ezek pedig a királyok, akik uralkodának Edom földén, mielőtt az Izráel fiai között király uralkodott volna...

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, hódolattal imádunk téged azért, aki vagy, Szentháromság egy Isten, dicsőséges Úr, aki e világ teremtésében, gondviselő munkájában is megmutattad, kijelentetted, hogyan is uralkodol mindenk felett, de legteljesebben Jézus Krisztusban. Virágvasárnap ünnepi istentiszteletén olyan boldogan valljuk a messiáskirályban, aki az ígéretek messiáskirálya és minden ígéretet beteljesített. Ami pedig még hátra van, az ha bekövetkezik, beteljesedik, akkor lesz igazán világos nekünk már nemcsak hitben, hanem teljes valóságában, kicsoda is vagy te Istenként, uralkodóként.

De köszönjük, hogy addig is e földi életben éppen e világban élve munkálkodol, mint király Jézus által, Szentlelked és igéd által. Áldunk, hogy ezért lehetünk e világ minden hamissága, gonoszsága, nehézsége közepette is bizonyosak, te megtartó Úr vagy a tieidnek. És köszönjük, amikor láthatjuk a hitben még nem járók életében is áldásaidat.

Szeretnénk hálát adni neked, hogy most is bűnbánattal is lehetünk előtted. Múlt héten úrvacsorai közösségben is voltunk, de azután is olyan könnyen el tudtunk esni, szégyelljük magunkat, minden hamisságunk miatt, amikor nem

a te uralmadnak engedtünk, hanem valami vagy valaki másnak, de köszönjük szabadításod örömét. És tudod, hogy nemcsak büntől akarunk szabadok lenni, hanem abban az új életben járni, amelyet te uralsz. Kérjük ezt tőled.

Legyél beteg testvéreinkkel, aki a betegágyon fekszenek, akik súlyos betegek, talán halálos betegek is. Hadd tapasztalják meg ők is ebben a nehéz helyzetben, állapotban, te dicsőséges uralkodó vagy az ő életük felett is Úrként.

És kérünk téged, Kárpátaljáért, az ottani magyarokért, az ottani lelki testvéreinkért, akik most is lehet, hogy valamilyen félelmek között kell, hogy egybegyűljenek. Ők is hadd tekintsenek rád hozzánk hasonlóan. És köszönjük, hogy kérhetünk békét ebben a háborúban. Te bármikor adhatsz békét. Mi valljuk és hisszük ezt. Bocsásd meg, amikor kételkedtünk. De áldunk, hogy a gyülekezet közösségében is így imádkozhatunk a vezetőkért. Lehet, hogy nem a tiéd, az is lehet, hogy még gonosz szándékuk is van, de akkor is Úrként irányítsd őket, akaratuk ellenére is akár, hogy lehessen béke.

De mindenképpen legyen béke az elveszett bűnösök számára is Jézust megismerve. Köszönjük, hogy mi is lehetünk így majd áldássá nekik, ha hazamegyünk innen, megyünk vissza a munkába, az iskolába. Hadd lehessünk, Urunk, békekövetek Jézus által és Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Akiknek köztetek hozzám hasonlóan van multifokális szemüvege, az bizonyára hozzám hasonlóan tapasztalta azt is, hogy kezdetben meg kellett szokni, de utána nagyon kellemes, hogy nem kell váltani a szemüveget, hanem van egy eszköz, amivel távolba is látunk meg közelre is. Nekem főleg az igehirdetések megtartása miatt kellett egy ilyen szemüveget készíttetnem, és nagyon hasznos, most is ez van rajtam.

Én máskor is már jeleztem azt vagy utaltam arra, hogy a szemüveg az valamilyen értelemben példa lehet arra, ami a hit, az Úrba vetett bizalom az életünkben. Szoktam is mondani néha Neszmélyen is csendesheteken: a hit szemüvege. A hit szemüvegével – így a multifokálisra gondolva – távolba is tekinthetünk, azaz lehetnek távlati célok, távlati tervek, amiknek a tekintetében megvalósul a jelenben is a bizalom, a jövőre vonatkozóan a reménység. És az igazán lényegesre, a jelenben valóban nagyon fontos igazságra és ezen az igazságon alapulva engedelmes életre is tudunk fókuszálni a hit által. Az Úr akarat, az Úr ígéje, az Úr ígérete, emlékezve is mindezekre, újra meg újra a távolabbi, illetve a jelenre vonatkozó igazságok tekintetében is hit által nagyon közel jön és megérint.

Van, amikor tisztításra szorul a szemüveg. Egy ilyen multifokálisnál lehet, hogy tiszta az, ahogy olvasom most is itt magam előtt a szöveget, illetve hát nem is olvasom, hanem nézem, csak rápillantok, de ha a távolba szeretnék tekinteni és az a rész szennyes, piszkos, akkor nem jól látok. Amikor az Úr arról beszél például, hogy mit jelent az ígéretre várakozva türelmesnek lenni akár hosszútávúrónek lenni – emlékezhettek, hogy vannak olyan hithősök, akik évti-

zedeket vártak egy-egy isteni ígélet beteljesedésére –, de hogyha a távlati célok tekintetében bizonytalanság van a hitemben, akkor azt tisztogatni kell vagy jelképesen mondvá élesítenie kell az Úrnak a látásunkat.

Az aggodás pedig, amiről Jézus beszélt, az aggodás bűnéről, arra lehet mondani példaként így a bevezetőben, hogy aki aggodalmaskodik, az nem tud a lényegesre koncentrálni. Össze-vissza csapódnak a gondolatai, nem tudja, hogy mit kéne tenni, hogy. Lehet, hogy a jövőre nézve tudja, hogy persze, az Úr megígérte, tudom, hogy az enyém lesz, de épp a mában, ami ma történik, ahogy ezt ma megélem, most semmi nem jön össze, most minden bizonytalan. Nincs igazán egy erős hittudat ilyenkor. Tisztogatásra, lelki éleslátásra van szüksége ilyenkor a hívó embernek.

És az ünnepek, az egyházi ünnepeink, virágvasárnap ünnepe is különösen is abban segítenek nekünk, hogy jól ismert történetek, az Úrra vonatkozóan kijelentések erősítik a hitünket távlati célok, tervek tekintetében is meg a jelenre vonatkozóan is.

És itt a Krónikák könyvében ez a példa azért jutott eszembe, mert halljuk, rögtön itt az elején a nemzetségtáblázatban csak nevek vannak szinte, de Izrael népének szóló ígéletként, hogy majd lesz király. Nem is akárki. Hallottuk a történetben: „az Izraelnek ama királya”. A Krónikák könyvében nem Jákób vagy Izrael utódainál van előttünk, hanem először ebben a történeti – ez történeti mű, de üdvtörténeti kijelentés is –, műben, üdvtörténeti kijelentésben Ézsau utódai említésénél látjuk, hogy Izraelnek Isten milyen ígéletet is adott.

És ez volt, ami engem elkezdett foglalkoztatni, hogy nemcsak érdekesség, ezzel biztos, hogy az Úrnak célja van. egyáltalán a Krónikák könyvét, ha olvasátok, persze lehet, hogy unalmasnak tűnik a sok név, csak mindig gondoljatok arra, hogy ezek olyan nevek, mintha a mi családfánknek a neveit látnánk és azok a mi szüleink, nagyszüleink, szépszüleink – és lehetne sorolni. De amikor nemcsak név van, hanem valami megjegyzés, az aztán különösen kiemeli, hogy az Úrnak nagy terve van.

És mivel Ézsaunál, illetve az edomitáknál említi ezt az igazságot itt a kijelentés, megerősítette bennem, hogy ez nem véletlen. És aztán, ahogy néztem a János evangéliuma leírásában a történetet, még inkább megerősödött bennem ez a meglepetés, hogy az Úrnak a szava mennyire bátorító és vigasztaló lehet, mert hallottátok: a tanítványok ott voltak Jézussal, átérték a virágvasárnapi eseményt, minden történést a legközelebb, de nem értették. A hitük számára akkor és ott úgymond nem jelentett semmit. Hallottuk, hogy majd csak később értették meg, miután Jézus megdicsőítettet. Pedig ott voltak.

És ez erősödött meg bennem, hogy nem is olyan egyszerű az Úr Jézus személye, az ő királyi volta, átélése, átérzése ezek szerint az ő népének? És tényleg nem egyszerű. A Krónikák könyvének az üzenete is így lett személyessé és így virágvasárnap ünnepén különösen vigasztalóvá, hogy lehet, hogy mi nem érezzük fontosnak, lehet, hogy mi éppen most nem tudjuk ezt igazán megragadni hittel, hogy Jézus az aki, dicsőségesen bevonuló király, az ígélet királya, meg „Istennek valamennyi ígéréte ő benne lett igenné és ő benne lett Ámenné

az Isten dicsőségére mi általunk” – mi is ezt tudjuk, ismerjük, talán még igaznak is tartjuk, de a hitben az is benne van, hogy ebben bízunk és e szerint élünk.

És nálam mindig itt lehet leginkább a probléma, hogy hiába tudom, igaznak is tartom, csak éppen ma vagy a jövőre vonatkozóan nem tölti be a szívemet ennek a bizonyossága, bizalma, reménysége. Ezért az Úr, ha kell, hadd tisztogasson téged is velem együtt, hadd erősítse a hitünket. Most a példa miatt hadd mondjam így: ha egy picit azt a szemüveget meg kellene tisztítani, engedd, engedd, hogy az Úr szava, kijelentése munkálkodjon.

Ugyanis éppen így, ahogy itt előttünk van a bibliai kijelentés ebben a fél mondatrészben szinte ebben a versben, azt mutatja, hogy körülmények tekintetében, a láthatók tekintetében, evilági módon úgy tűnik, hogy nem lesz Izrael népének sose királya, nem fog beteljesedni az ígélet. De éppen ez által igazolja, hogy dehogyis, be fog teljesedni. Pontosan abban akarja az Úr ezt erősíteni, ahogy kijelenti. Még bátorítóbb, hogy Izraelnek milyen királya lesz, ha most még nincs is, hogy Ézsau utódainál említi az ige.

Az ígélet királya gondolatát vizsgáljuk abban a három egyszerű jellemzőben röviden, hogy nem evilági, mégis hatalmát, uralmát e világban gyakorolja, és kegyelmesen éppen a világért is. Mind a három jellemző nagyon fontos nemcsak ránk vonatkoztatva, akik az Úré lehetünk már, hanem azokra is gondolva, akik talán még nem az Úréi. Akár világi vezetőkként is, mai királyokként is nem az Úréi, de rájuk is igaz lehet: az ígélet királya olyan uralmat gyakorol, ami nem evilági, de ebben a világban megvalósuló és e világért is gyakorolja az Úr.

A Krónikák könyve – erről volt már szó többször, most ismételjük egy picit, emlékezzünk – a babiloni fogságból szabadult Úr népének bátorító, vigasztaló kijelentés. Ezsdrás, Nehémiás, Eszter nevei, könyvei legyenek előttünk, ez az időszak. Megszabadultak tehát a fogságból, hatalmas lelki élmény az Úr csodálatos szabadítása, de közben az évtizedek alatt, az évek alatt látszik, hogy vannak fizikai terhek, nehézségek, bajok, lelki próbák, kísértések, ilyen körülmények között élnek, és az Úr bátorítani akarja őket. A Krónikák könyve témái bemutatják, kicsoda az Úr isteni személyében, hatalmas isteni tetteiben. Bemutatja ismét ez a bibliai két könyv, amit a Sámuel meg a Királyok könyvei történeti leírásai tartalmaznak. Történetek, de üdvtörténésként. Ezért lehetnek, lehettek az akkori idők hívőinek is hitbeli bátorítás, a reménységben erősítés.

Az első néhány részben, újra hadd mondjam, lehet, hogy nehéznek tűnő nekünk, de mégiscsak tény, hogy nem Isten üdvtettei cselekedetekben, hanem egy-egy név, de a nevek mögött mindig ott van Isten személye nagy titka. Eszünkbe juthat, hogy mi mindent tett, vagy egyáltalán a családfa leírása, hogy van család, hogy kiról is szól, kinek a családfája, ez mutat az Úrra bátorításul. Összeköttetést jelent a múlttal. És ha igaz mindaz, amit csak a nemzetségtáblában, a családfában olvasunk Istennel kapcsolatban meg rólunk, akkor ez igaz a jelenünkre nézve és a jövőnkben is majd meghatározza.

És a megdöbbenően, de mégis bátorítóan és vigasztalóan szóló kijelentés, hogy amikor az Úr beszélni akar arról, hogy ő milyen királyt ígért az ő népének – Ószövetségben Izraelnek, mi időnkben pedig Jézus Krisztusban beteljesed-

ve zsidóknak és pogányoknak egyaránt –, azt ebben a könyvben úgy mutatja be, hogy még nincs ilyen király, máshol meg van. Ézsaúnál ezek a királyok, Ézsaú utódai, az edomiták között ezek a királyok és ott van utána a név, de alá akarta húzni az Úr a kijelentésben, hogy bizony milyen „mielőtt az Izráel fiai között király uralkodott volna”.

Nincs király, máshol meg már van, azért, mert az Úr az aki. Mikor ezt halod, hogy valami másnak van, a te életedben, a te házasságodban, a te családi életedben, a te gyülekezetedben, a te országodban még nincs, akkor a hívő embert is megkíséríti, hogy hát ha ilyen a körülmény, akkor meddig bízzak, hogy is bízzak.

Gondoljunk a háborúra is nyugodtan. Mertek-e hittel imádkozni velem együtt, meg én bennem a személyes csendességben nem mindig van ott ez a biztos hit – engem is bátorított ez az ige. De mertek-e hittel imádkozni, mikor halljátok a híreket? Attól függően, hogy a jobboldali vagy a baloldali sajtóból hallunk híreket, különböző módon informálódhattok ti is, de ezek a világi vagy a túl világi hírek. Halljuk a híreket, de ott van az Úr ígérete, az Úr bátorítása az ő népének mindig. Mertek-e hittel imádkozni, hogy az Úr vessen véget a háborúnak hamar, mert ő megteheti, ha akarja. Vagy új gondolkodtok, hogy hát az események azt mutatják, hogy nagyon nem lesz hamar vége, akkor hogy imádkozzam azt, hogy Uram, vess véget hamar? Mondhatom-e ezt egyáltalán? Miért ne mondhatnánk? Én is szeretném hittel mondani mindig. Mert az Úr a király, az Úr uralkodik. Akkor is, ha nem tűnik az ő uralma olyan láthatóan valóságosnak a mi életünkben sem.

Jelzem nektek, hogy tehát a fogság idején olyan nép volt, akiknek nem lehetett királyuk. Emlékeztek, Nehémiást ezzel próbálják csőbe húzni az ellenségei, hogy azt mondd magadról, hogy király leszel – Nehémiás könyvében olvassuk.

De a nemzetségtáblázat, a családfa a Krónikák könyvében miről beszél? Most még nem ebben a részben, hanem a folytatásban különösen is, de az 1. részben is mégis beszél erről, hogy lehet, hogy nem lehet királya Júda népének, Izraelnek akkor, de a királyi család az ott van, a királyi család családfája az megvan. Papíron van király, az ígéretnek Messiása el fog érkezni.

Az is jellemző volt, hogy a királyi család nagyon elszegényedett. Emlékeztek, hogy József és Mária nem dúsgazdagként volt házasságban és családi életben. Meg egyáltalán, Jézus nem dúsgazdag hatalmas uralkodóként vonult be Jeruzsálembe, hanem alázatosan számárháton. Mert az ígéretnek királya, a messiási ígéretnek királya ilyen, mert Isten ezt akarta, a mennyei Atya így akarta. Mert ezzel is azt akart kiemelni, hogy az ígéretnek királya nem e világból való módon uralkodik. Nem evilági, nem úgy valósul meg az ő uralma, mint ahogy ebben a bűneset utáni világban.

De honnan indul a kijelentés? Ez az első szó a Krónikák 1. könyve 1. részében: Ádám. A második: Séth. Már is halljuk, hogy a teremtéstől indul. Tehát az, aki királyt ígért az ő népnek, ez az az Isten, aki a teremtő Isten. És őt nem zavarja az sem, hogy itt nem az jön, hogy: Ádám, Ábel. Emlékeztek, Ábelt megölte a testvére. Egy család életében Úr a király és hogyhogy megöli a bátyja az

öccsét?! Hát ez hogy lehet? Hát igen, bűneset van. Ilyen a bűneset utáni világ. Hát milyenek a bűneset utáni királyok, császárok, vezetők, hogyha ilyen gonoszak mint Káin volt? Ez rettenetes, tapasztaljuk mi is ezeknek az igazságait sajnos. De attól a családfa csak a nevekben is mutatja: az ígéretek királya akkor is uralkodhat, mert nem evilági módon.

És abban látszik ennek a drága bátorítása és vigasztalása mindenképpen, hogy még mielőtt elkezdené bemutatni, hogy Izrael népének Izraeltől, azaz Jákóbtól hogy is születtek az utódok úgy, hogy aztán Jézus eljöhetett ebbe a világba, előtte ebben a családfaleírásban Ézsaúnál mondja: még sehol nincs király Izrael fiai között.

Emlékeztek, hogy mikor ígérte meg a szabadítót Isten? Remélem, igen. Még az Éden kertben volt Ádám és Éva, még a Sátán is ott lehetett azért, hogy meghallja a Sátán, hogy ő soha nem győzhet, mert majd jön az asszony magva. De ez Ádámnak, Évának is hatalmas bátorítás. Rögtön ott Isten megígérte tehát, hogy ad szabadítót. Valóságos ember és valóságos Isten.

És kinek ígérte meg legelőször azt Isten, hogy király lesz majd ez a szabadító? Emlékeztek-e a Mózes 1. könyvéből, hogy ki hallhatta legelőször ezt, hogy király fog tőle származni. Aki Ábrahámra gondolt, nem is egy személyben olvassuk: „nemzetek királyai származzanak ő tőle” – Sárára is utalva a kijelentésben a 17. részben Mózes 1. könyvében.

Az Ézsaúról szóló történeti leírás itt a Krónikák 1. könyvében jó néhány vers, szinte szó szerint át van véve a Mózes 1. könyve 36. részéből. Tehát amit itt olvasunk, azt a zsidóság régen olvashatta már meg régen hallhatta Mózes 1. könyvéből. Csak most a Krónikákban is ki akarja az Úr emelni a népének, hogy: ne felejtsetek el. Amikor elhangzott már nagyon régen, hogy Ézsaú utódai kicsodák a királyok tekintetében, abban az időben Izrael fiai között nem uralkodott még király. De megígérte az Úr. A király személye, a király munkája, jellemzői azok az ígéretek szerint – ezért is mondtam így az elején is, hogy az ígéretek királya Jézus uralma és Jézus személye.

Jákóbnak is akkor erősíti meg ezt az Úr, amikor másodszor jelenik meg neki Béthelben. És emlékeztek, hogy Jákób – hát maga a neve is hordozza – sem a hit szárnyain szárnyalt általában a történetek leírásában, de mégis ez az a hívő ember, ez az az ősatya, akinek az Úr kiemelte megerősítendő, hogy: király származik tőled, királyok származnak tőled, Jákób.

Ábrahámnál pedig annyit hadd jegyezzek még meg: kilencvenkilenc éves volt, amikor hallotta, hogy királyok származnak tőle meg Sárától. És talán emlékeztek, mert ez annyira beszédes, a következő versben meg ott van, hogy Ábrahám nevet. Hát ő nemhogy királyokra nem gondolt, ő azt is nehezen tudta elhinni, elképzelni, hát hogy lehetnének utódaim, hát nincs is utódom. Ábrahám kilencvenkilenc évesen nevet. Egy év múlva mi történt? Megszületett Izsák. Aztán már csak valamennyi időt kellett várni, és aztán ott van a kicsi Dávid is, aki megszületett.

Tehát az, hogy ígéret királya a mi királyunk, ez már az ősatyáknál is azt mutatta, hogy nem feltétlenül úgy van, hogy akik ezt hiszik, vallják mindig tö-

retlen hittel, biztos reménységgel, soha semmi kételkedés nincs bennük. Éppen fordítva! Lehet, hogy a te életedben is van valami éppen most, amire nézve nem egyszerű hinned távlati vagy éppen a mára vonatkozó kérdésekben.

Vagy amik veled történnek mostanában, vagy amik történnek a kárpátaljai szeretteinkkel mostanában, azok is üdvtörténések. Nemcsak történések. Isten az ő népét – mivel ő király – mindig úgy vezeti, mindent úgy intéz, mindig is ilyen volt az Úr, hogy üdvtörténetet hajt végre, mert ilyen az ígéretek királya. Nem evilági módon.

Ézsaú utódai, Ézsaú maga is, a fiai is meg aztán az utódai, az edomiták megtapasztalták, hogy kaptak ők is földet, jóval korábban nekik megvolt az örökség földje, mint Jákób népének, Izrael népének. Már királyok is vannak, nem is egy, hanem sok, több király. Ilyen a nagyobb testvérrel való bánásmódja az Úrnak, mert királyt ígért Ábrahámnak és Ézsaú Ábrahám utóda szintén. És emlékeztek, azt mondta a kijelentés, hogy a nagyobb szolgál a kisebbiknek. Tehát ha az, aki majd szolgálni fogja Jákóbot, Jákób utódait, ő a nagyobb, és ha látjuk az életében, hogy tényleg milyen nagygyá lett, hát akkor, amikor az Úr elkezd munkálkodni azon, hogy most már a kisebb is kezdjen nagygyá lenni.

De ha nem evilági módon uralkodik az Úr, akkor lehet, hogy az Úr népének a nagygyá létele az nem úgy lesz, hogy evilági módon is nagygyá lesz, hanem lehet, hogy úgy lesz, ahogy Jézus is mondta. Jézus mit mondott? Ő nem azért jött, hogy ő szolgáljon, hanem hogy neki szolgáljanak. Ugye ezt mondta Jézus? De jó lenne! Nem? Azért jött Jézus, hogy ne hogy már ő szolgáljon, hanem hogy neki szolgáljanak. És mi Jézus követői vagyunk, és mindenki azért van, hogy szolgáljon nekünk. Én legkisebb gyermekként a családban természetes, hogy így gondolkoztam. Addig, amíg meg nem ismertem az Úr Jézust. Utána már csak kísértésképpen gondolkozhattam így: de még a testvéreim is azért legyenek, hogy ők szolgáljanak nekem. De Jézus nem ezért jött, hanem azért, hogy ő, a hatalmas, a dicsőséges számarháton vonul alázattal, mert szolgálnia kell. Nem is akárhogy: megy a keresztre majd. Mert „az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az életét váltságul sokakért”. Még sehol nincs Izraelnek a királya, de ez a kijelentés azt hirdeti: igen ám, de lesz, csak idő kérdése, mert ígéretek királya.

És itt a kifejezés a Károliban nekem nagyon bátorító volt, mert így olvassuk a 'között' szóval: „Ezek pedig a királyok, akik uralkodának Edom földén, mielőtt az Izrael fiai között király uralkodott volna:...” Mert eszembe jutott, hogy Jézus hogy is mondta az övéinek? Az Istennek országa ti közöttetek van – amit lehet úgy is fordítani, hogy ti bennetek van. A Károli az Újszövetséget úgy fordítja, hogy ti bennetek van, de az új fordításban ti közöttetek van. Most az ó- és újszövetségi összefüggés miatt: ti köztetek van az Isten országa. Jézus azt az országot hozta el, amely országnak a királya az ígéretek királya, az ígélet királya és nem evilági módon uralkodik.

Ezért a kérdés tényleg hadd legyen így: az életedet mi befolyásolja, amikor a hitről van szó, a reménységről? Arról, hogy az Úr hogyan munkálkodik, hogyan uralkodik. Ha másokon látod tehát a sikereket, az áldásokat, minden

bejön, ráadásul nem is hívők még, te meg mióta vársz... Annyi mindent lehet sorolni negatív hangvétellel, de az igei üzenet miatt nem akarom így folytatni, hanem pont fordítva: hát ha azoknak az életében az Úr kegyelmes szeretete így munkálkodik, akkor mennyivel inkább a miénkében, mert az Isten országa eljött Jézusban és te ővele lehetsz.

Ha még nem vagy az Úr Jézusé, ha a te életed fölött még nem Úr Jézus, akkor életveszélyben vagy, örök életveszélyben vagy. Ahogy olvastuk ma a Kolossé levélben: a sötétségből a világosságra csak Jézus tud átvinni minket. Akkor nincs senki a legnagyobb sikerek közepette sem, aki e földi életben megtart majd téged, ha esetleg bajok jönnek. De ha soha semmi baj nem lenne az életedben, de eljön Jézus és nem ővele élted az életedet a földön királyként, akkor nem lehet az örökkévalóságban sem a királyod. Akkor örökre el fogsz veszni.

El fog jönni egyszer dicsőségesen is Jézus, látható módon is, az Izrael ama királya. De mivel ő eljött már beteljesíteni az ígéreteket, és ő uralkodik, ezért igaz, hogy az ő királyi hatalma, az ígérek királya királyi hatalma, uralma az ebben a világban mutatkozik meg. Éppen ez a vigasztaló megint. Most gondold el, hogy az Úr nem úgy akarta, hogy mihelyst megtértél te is meg én is, azonnal visz magához a mennybe, jaj nehogy itt a földön bajunk legyen, még a végén elveszítjük a hitünket vagy kishitűvé válunk, olyan reménytelenek leszünk, hogy éljük meg akkor az ő dicsőséges uralmát. Dehogyan! Ebben a földi életben akarja megmutatni az övéinek is meg az őt nem ismerőknek is, hogy milyen király ő.

Egyébként Ézsaú maga is meg Ézsaú fiai meg aztán az utódai, a királyok is, látszik a világtörténeletről szóló, hála az Úrnak, megtalált adatok alapján is, sok tekintetben tapasztalták csakugyan a győzelmeket a harcok idején, ahogy mondtam, lett nekik is saját földjük, ezekért is harcoltak. Látható volt Isten hatalma az ábrahámi ígérek miatt a királyra vonatkozó ígérek miatt Ézsaú és a családja meg az utódai életében. Ez annyira így volt, hogy amikor gonoszul nem akarják átengedni Izrael fiait a pusztai vándorlás során – remélem, emlékeztek –. akkor az Úr nem azt mondja, hogy: na, akkor pusztítsátok el őket. Dehogyan! Nem szabad őket bántanotok, kerüljétek meg őket, mert Ézsaú atyádfia. Az Úr nem bántotta őket azért, hogy ők milyen gonoszul viselkedtek Izrael fiaival ott a pusztában.

Mert az Úr hatalma nem evilági módon mutatkozik meg, de valósággal megmutatkozik. És ez lett nekem így bátorítás: valóban, ha kell, az Úr még a gonosz királyokat is felhasználja akarata teljesítésére bármikor, bármilyen formában. A hívő királyokat is. De például Círusz, amikor meghozta a döntést, hogy hazaengedi a zsidókat is az ő földjükre, ez a Círusz maga is tudta, hogy ez meg van írva. Ő Isten ígéjének engedett tulajdonképpen. Dánielt ismerhette Círusz. Aztán eltelik pár év és bevádolják a zsidókat, és ugyanez a Círusz megtiltja a templomépítést a fogságból szabadultak számára. Nem épülhet a templom. Egyszer nagyon jó döntést hoz, egyszer nagyon gonoszt, de az Úr kezében van Círusz mindig. Az Úrnak megvan a terve a gonosz idején is az ő népével mindig.

De a legnagyobb érvem hadd legyen ez a kérdés: az Úr Jézus kinek a királysága alatt született meg? Ki volt a király Izraelben, amikor megszületett az Úr Jézus? Különösen fontos lenne, hogy milyen származású volt? Edomita. Halljátok? Edomita. Nemcsak én tudom, mert utánajártam, de nem is kellett utánajárni, hanem én mikor egyszer ezt olvastam, meg a Bibliában is, hát már akkor is emlékszem, hogy ez hihetetlen, Uram, hogy te egy olyan király idején adod a legnagyobb ajándékot. És emlékeztek, hogy Nagy Heródes kegyetlen gonosz volt, rettenetes volt. Nem is mondom, hogy mi mindent tett, a Bibliában is le van írva. Igen ám, de Jézus akkor született. Meg akkor halt meg a kereszten, amikor ennek a családnak a családfája gyarapodott egy darabig még. Mert az Úr a legnagyobb gonoszból is bármikor a legnagyobb áldást hozhatja ki, mert ő Úr, az ő hatalma megmutatkozhat.

És arra is emlékeztek, hogy Eszternek milyen foglalkozása volt a perzsa birodalomban. Mert egy fiatal zsidó lány, nagyon csinos, és hát szóba került, hogy akkor ő is esetleg lehetne a királynak a felesége. Amúgy ha nem lesz felesége, akkor valami rettenetes jövő számára. Egy hívő zsidó lány be a királyi hárembe? Ott hogy fogja az Urat imádni? Neki rettenetes élete lett volna akkor. De Eszternek a nagybátyja is tudta, hogy milyen terve van az Úrnak. Ezt mondta is neki: feleségként a király, a pogány király mellett, mert az Úr uralkodik.

A példa miatt hadd mondjam így: a házasságokban ki az úr a háznál? Persze a feleségek azt mondják, hogy a férjük – a hívő feleségek. Vagy nem ezt mondják? Vagy a férjek mondják inkább, a hívő férjek, hogy természetesen a feleségem? Természetesen az Úr. Ha az Úr a király, akkor a házasság a helyén van. És lehet, hogy azért van baj a házasságokban, mert nem az Úr a király még. A családban a gyerekek az úr? Az unokák, a dédunokák az urak? A családi életben az Úr munkája.

Én olyan hálás vagyok az Úrnak, hogy amikor a köztársasági elnökünknek a beiktatásán ott a templomban ő is imádkozhatott, beszélhetett, akkor ő arról tett bizonyosságot református hívő asszonyként, hogy ebben a beosztásban ő szeretne szolgálni, Istennek szolgálni. De ő édesanya is, ezt tudom, meg hűséges feleség. Ezt nem csak a média, a világi média mondja, hanem ez látszik. Mi ezért hálásak lehetünk.

De ha valamelyikőtök nagyon magas beosztású világi vezető mellett dolgozik, munkálkodik, aki vagy ott, még ha nem is jár hitben az a vezető, ahogy beszélsz, a munkádat is ahogy végzed, ez az isteni, királyi hatalomnak a munkálkodása egy hívő ember életében egy olyan helyzetben, ahol sokak felől lehetnek döntések. De az életünk nagy részét hívő emberekként nem magas beosztású vezetők mellett töltjük, nem királyok mellett vagyunk, hanem éljük az életünket és az Úr használ bennünket, téged is. Használhat téged.

Amikor az imádságot mondom, akkor mi Kárpátaljával kapcsolatban szinte csak imádkozhatunk. Nagy ajándék, amikor lehet vinni adományokat, és olyan jó volt hallani az egyik kóruspróbánk után, hogy a segítő szolgálat vitt adományt az ukránok számára. Azt hiszem mentőautók voltak. Mert nem is azon volt a hangsúly, amilyen értéket ezek az autók képviseltek, hanem hogy

vége ez a helyzet lehetővé tette, hogy a református lelki vezető Kárpátalján és a nagyon magas rangú vezető, akinek döntései vannak azokon a területeken, találkozhatott személyesen, mert az adományt a Református Egyház és az egyházi vezető közvetítésével lehetett intézni. Adomány, segítség fizikailag is, de ebben van Isten munkája nyomán, hogy egy hívő lelki vezető találkozhat egy magas beosztású vezetővel egy háborús helyzetben szenvedő kárpátaljai magyar nép szempontjából.

És ez csak arra példa, hogy az Úr e világban élve hatalmát gyakorolja – ahogy a Timótheushoz írt 1. levél 2. részében mondja az ige –, hogy csendes és nyugodalmatlan életet élhessünk. Ezért imádkozhat az Úr népe meg imádkozzon is. Ezzel zárom. Mert az ígéret királya a mi imádságunkat nemcsak a csendes és nyugodalmatlan élettel kapcsolatban akarja, hogy hangozzanak, hanem ő tovább megy. Nemcsak hatalmasan munkálkodik, hatalmasan gondot visel még a hitben nem járók életében is, még a gonoszok számára is bármikor Úrként lép elő, hanem azt akarja, hogy imádkozzunk a királyokért és a vezetőkért, mert az üdvösségüket is akarja az Úr. Az ígéret királya e világért is kegyelméből.

Azok a nevek, amik itt vannak az Ézsau utódai között, lehet, hogy némelyik név ott van az élet könyvében is. Nem tudhatjuk. Ézsauval kapcsolatban is hadd mondjam így nektek: ő sokszor gonoszul viselkedett, az Újszövetségben negatív példa is, de bízzuk az Úrra, hogy vajon az ő neve ott van-e az élet könyvében vagy nem. Majd az Úr tudja, mert „ismeri az Úr az övéit”. De mi mindenképpen azok között, akik között mi most vagyunk és élünk, az Urat lássuk olyannak mint aki kegyelmes akar lenni e bűneset utáni világért és e világ vezetőiért is.

Jézus hogy is mondta? „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.” És hogy is folytatja? „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket.” Misszió. Mert amikor kiderül, hogy Jézus valóban milyen király már nemcsak a hitünk számára, amikor a reménység megvalósul, amikor az ígéret beteljesedik a legteljesebb formájában, akkor az Úr Jézus dicsőségesen eljön uraknak Ura, királyoknak Királyaként, onnantól már nem lesz kegyelem az elveszett bűnösnek, hanem el fog veszni mindörökre. De addig, amíg Jézus nem jön el így, addig ebben a földi életben téged és engem akar, hogy e királyi uralom alatt az életünkkel a hétköznapi életben, itt az istentiszteleteken is, amikor így vagyunk együtt, azok között legyünk ilyenek, akik lehet, hogy még nem az Úréi.

És amikor imádkozunk olyanokért, akiket csak azért ismerünk, mert vezetők és így ismerjük a nevüket, de az ige parancsolja is egyébként. A Mózes 5. könyve 23. rész 7. versében, tehát a Biblia első könyvei, így van egy nagyon bátorító kijelentés: „Ne utáld az Edomitát; mert atyádfia az.” Mert lett volna miért utálni. De ne utáld, mert atyádfia. Van-e számodra olyan vezető Magyarországon – ha most a királyokról van szó –, van-e számodra olyan magas beosztású ember, van-e számodra olyan családtag, bárki, aki lehet, hogy még fölötted van rangban is, akire úgy érzed, hogy hívőként is azért kicsit olyan jó lenne utálni. Csak hát az Úr ennek nem szokott örülni, sajnos. Ezt így szoktuk érezni. De ha az ígéretek királya kegyelme e világért is, akkor nemhogy nem utálok, hanem

ha kell, még az ellenséget is szeretem annyira, hogy ezt az Úr Jézust igyekszem ő előtte is képviselni.

Még királyok is hívóvé lehettek – a szentírási történetekből tudjuk. Sába királynőjét hadd említsem, aki meglátogatta Salamont és az Úrról tett tanúbizonyságot. Pál apostolt az Úr még a hajótörés előtt bátorította, aztán volt a hajótörés és minden, ami egy hajótöréssel együtt jár fizikailag, de a hajótörés előtt azt mondta, hogy: Pál, ne félj, bajba fogsz kerülni, de neked a császár előtt meg kell állnod. Mert még a császár előtt is akarta az Úr, hogy az ő szolgája bizonytságot tegyen.

A Timótheushoz írt 1. levél 2. részének a kijelentései miatt, ha mást nem, az imádságot tehetjük akár most is mindenképpen. De az igehirdetésben láttuk, mivel Jézus az ígélet királya és nem evilági módon, de hatalmát e világban gyakorolva és e világért is kegyelmes Úrként akar uralkodni, és ennek mi eszközei lehetünk, ezért kérjük az Urat most majd az énekben is, hogy legyünk valóban eszközei. Az énekben énekeljük, hogy ő ránk sasszárnyon visel gondot, mi ezt éljük meg, a hit ezt jelenti, szárnyalunk sasszárnyon, de a hívó életünk a hétköznapokban e világban is így lehet misszióvá ennek a felelősségét is hadd helyezzem a szívetekre. És hívlak az Úrhoz, ha még nem vagy az Úré, ha még nem Úr, király Jézus az életed fölött.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, imádunk téged az istentisztelet végével is. Hódolunk előtted, mert az Úr Jézus az ígélet királyaként jött és mindent elvégzett valóban.

Áldunk, hogy nekünk egyházi ünnepeink mutatják, hogy mit végzett el a Megváltó egyszer s mindenkorra. És köszönjük, hogy így minősítetten is emlékezhetünk és emlékeztetsz bennünket. És hitünket erősítet, most is erősítetted, vigasztalsz, bátorítasz.

Köszönjük neked, hogy ha el is buktunk, el is estünk, nem engedted, hogy Úr legyél az életünk fölött bizonyos helyzetekben, köszönjük, hogy te akkor is kegyelmes Úr maradtál irántunk, megtartó. És áldunk, amikor valóban olyan csodásan mutattad meg szabadításodat, megtartó kegyelmedet. Köszönjük, amikor még az ellenségeink is szinte barátokká lettek.

Szeretnénk komolyan venni, hogy az ellenség iránti szeretettel is Jézusról teszünk bizonytságot. Ha kell a szenvedés által is. És akik Kárpátalján a te hívó néped, mindenképpen szenvedniük is kell, kérünk, hadd lehessenek ők is hűségesek. Mi is, meg minden életveszélyben levő szenvedő keresztyén is olyan helyeken, ahol üldözik őket.

De azt is köszönjük, amikor te az által adod a te áldásaidat a hitben még nem járók között általunk, hogy ott lehetünk számukra, beszélhetünk velük, láthatják az életünket. Hadd legyen itt is reménység a szívünkben. Ismét hadd mondjuk így az imádságban: hadd legyünk békekövetek.

Köszönjük, hogy még hangozhat az ige, az evangélium. Kérünk téged, hogy Magyarországon add, hogy továbbra is ilyen szabadon telessük. Köszönjük,

AZ ÍGÉRET KIRÁLYA

hogy vezetőinket is valóban úgy bízhatjuk rád, ahogy az igében is szóltál. Akik közülük hitben járnak, köszönjük őket egyáltalán, amíg így lehetnek, ilyen pozícióban, segíts nekik is hitben élniük, hitben járniuk.

És köszönjük, hogy mi könyöröghetünk azért is, hogy a mi népünket is mint népet áldd meg elsősorban megtéréssel, hozzád téréssel végre, de hadd lehessünk mint nép is áldássá másoknak.

Köszönjük, hogy a háborús helyzetben valóban te vagy az Úr, és köszönjük, hogy így is mondhatjuk újra: adj békét hamar, kérünk. Egyedül Jézusért.

Ámen.

Ti azért szeretteim előre tudván ezt, őrizkedjete, hogy az istentelenek tévelygéseitől elragadtatva, a saját erősségeitekből ki ne essetek; hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen.

2Péter 3,17-18

468. ének

1. Zengd Jézus nevét, zengd, világ, őt, angyalok, áldjátok!
Felékesítve homlokát, Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
2. Ti vértanúi Istennek, Kik mennyben szolgáljátok
A Bárányt, ki megöletett: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
3. Ti választottak, szent hívek, Mind akit ő megváltott,
Szent irgalmát dicsérjétek: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
4. Ti bűnösök, mert ő hordott Tiértetek kint s átkot,
És szent vérével áldozott: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
5. Ti népek, törzsek, kik bárhol Az ő szavát halljátok:
Nagy jóvoltáért hálából Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
6. Mily boldogság lesz majd, ha fenn A Jézus előtt állok
És mindörökké zenghetem: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!